

સલામી સવારની..

ભલભલા સવારનો પણ ‘શ્રીરામ’ બોલાવી દીધું! ને ચૂપચાપ પારકું ખેતર બેલાવી લીધું!

સોલાવી દીધું ‘લોકશાહી શાસન’ પદ ને પૈસાથી - લોહીનું ટીપું દેડ્યા વિના સામાજિક ફેલાવી દીધું!

સુપ્રભાતમ્

સુરેષા પ્રા. ભટ્ટ

99789-26251

લાગ જોઈને, મહેબૂબા એ પણ - ઉતાર્યો બૂખો! (ગૂલાટની તૈયારી)

રિસોટ જેલે, કેંદ છે લોકશાહી - મુખે મુમતી! (સ્વાતંત્ર્ય પર તરણ)

ચિંતન

ગુપ્તાનર્યમાતાભ્યાં પૂજયેત | અતુષ્ટાન્ત સામ-દામ-ભેદ-દેષ્ટ: સાધયેત ||

ઉપરોક્ત શ્લોક ચાણક્યમૈત્રેયાની લેવામાં આવેલ છે. રાજ્યને પોતાના પ્રશાસનમાં સંતોષવૃત્તિથી કામ કરનારા લોકોને બદલી, પુસ્તક વગેરે આપીને સન્માનિત કરવા જોઈએ તેમજ અસંતુષ્ટ (વિદ્રોહી) લોકોનું સામ, દામ, દંડ, ભેદ જેવી નીતિથી દમન કરવું જોઈએ.

રાજ્યને પોતાના પ્રશાસનમાં સંતોષવૃત્તિથી ફરજ અદા કરનારા લોકોને બદલી, પુસ્તક વગેરે આપી સન્માનિત કરવા જોઈએ. જેથી કરીને એમનો કામ કરવાનો ઉત્સાહ ટકી રહે લાંબો વાળો એમનો ઉત્સાહ ઓગળી જશે અને એમના મનમાં રાજ કે રાજ્ય પ્રત્યે કામ કે વેતન પ્રત્યે અસંતોષ પેદા થશે. આવું થતું રોકવા માટે રાજ્યને તેમને સન્માનિત કરવા જોઈએ. એ જ રીતે અસંતુષ્ટ જૂથને સામ, દામ, દંડ, ભેદ - દૂંકમાં, કોઈ પણ રીતે વશમાં રાખવા જોઈએ કારણ કે રાજાના હાથ નીચે કરતા બધા જ અધિકારીઓ રાજાની અંગરમૂડી છે. તેઓ જો રાજ્યમાં ભળી જાય તો રાજાના રહસ્યો ખુલ્લી પડી જાય. આથી જ રાજ્યને બંને પ્રકારના લોકોને બંને પ્રકારના ઉપાયો અજમાવી વશમાં રાખવા જોઈએ.

સુવિચાર

- જયારે મન ખલેલયુક્ત હોય ત્યારે પદાર્થોની અનેકતા જન્મે છે, પરંતુ મન જયારે જંપી જાય છે ત્યારે પદાર્થોની અનેકતા નષ્ટ થાય છે અને એકતા સિદ્ધ થાય છે - ઓશો
- આજે અને કાલે સર્વજનોના કલ્યાણ માટે પાપથી દૂર રહેનારી અને સર્વનું કલ્યાણ કરી બુદ્ધિને અમે પ્રાર્થીએ છીએ - અરુઠેદ
- હું દંડપણ માનું છું કે પૈસા તમને સુખ ન આપી શકે, સુખ એ આંતરિક તૃપ્તિ દ્વારા અનુભવાય છે અને એ તમને બાહ્ય સફળતા કે સગવડો દ્વારા નથી મળી શકતું - કાજલ ઓગા યૈદ
- જીવનમાં કાચશ્યા કાલિલ દુઃખો ને ભેદવા માટે...
- અચળ શ્રદ્ધ તણી હીરાકષ્ણીને હસ્તુ રાખું છું - ચંદ્રકાન્ત દેસાઈ
- જિંદગીનો અર્થ શોધવા જશો તો જીવી નહીં શકો એવી જ રીતે સુખનો મતલબ શોધવા કરશો તો ક્યારેક સુખી નહીં થઈ શકે - એસ. ભદ્રાચાર્ય
- આજનું ઔપચ: ગરોડી કરડો તો સરસિયું તેલ અને રાખ મેળવીને ચોપડવાથી ઝેર ઉતરે છે. (સંકલન : દિપક વી. આશરા)

બોધકથા

વેપારમાં જેટલું મૂલ્ય નફાનું છે એથી વધુ મૂલ્ય નીતિનું છે. નીતિ વિનાનો નફો તો નર્યું પાપ. એ વેપાર નથી દુરાચાર છે.

દાદાભાઈ નવરોજી પોતાની કારકિર્દીની શરૂઆતના વર્ષમાં એક વેપારી પેટી સાથે ભાગીદારીમાં જોડાયા હતા. દાદાભાઈ વેપાર વધારવા લંડન પહોંચ્યા. વેપારી તરીકેની એમની સુઝ બુઝથી એમને અંજોજ કંપનીને દોરાના રીલ મોકલવાનો ઓર્ડર મળ્યો. સો ગજના દોરાના રીલ બનાવીને આપવાના હતા. ભારતથી માલ લંડન પહોંચ્યો અને દાદાભાઈએ ખાતરી કરવા એક રીલ ખોલી દોરીની લંબાઈ માપી. તો એમાં સોગજને બજલે માત્ર એસી ગજ લંબાઈનો દોરો હતો. તરત તેમણે ભારતમાં પોતાના કંપનીમાં કાગળ લખી આ વાતની જાણ કરી. દાદાભાઈ પત્રના જવાબમાં ભાગીદારોએ જણાવ્યું કે ‘વેપારીમાં આટલી બધી ચોકસાઈ કરવી જરૂર નથી, વેપારમાં નફો જ મહત્વનો છે. તમે દોરાની લંબાઈ તપાસો નહીં, જો સામે વળી અંજોજ કંપની ઓછા દોરાની ફરિયાદ કરશે તો તેમને યોગ્ય વળતર આપી દઈશું, ભારે નફો મળે છે તો ચોખલિયા વેડા છોડો અને વેપારમાં નફો રળી લેવાનું રાખો.’

જવાબમાં દાદાભાઈ નવરોજીએ લખ્યું ‘તમારો ખુલાસો મને મંજૂર નથી, નીતિ મહત્વની હોવી જોઈએ. નીતિ મહત્વની હોવી જોઈએ નફો નહીં, મારી ભાગીદારીમાંથી મને છૂટો કરજો.’

બિહારમાં બિનજરૂરી વિવાદ

બિહારના એક માત્ર મુસ્લિમ મંત્રી પુરશીદ અહમદે નીતીશ કુમારના નેતૃત્વવાળી ‘નવી’ સરકારે વિધાનસભામાં બહુમતી સાબિત કરી તે પ્રસંગે ‘જય શ્રી રામ’ ના નારા લગાવ્યા એ બાબતે એમના સંકુચિત મૌલવીએ એમની વિરુદ્ધ ફતવા જારી કરી દીધો એટલું જ નહીં. એમની મુસલમાન તરીકેની માન્યતા સુધીં ૨૬ કરી દીધી. મુફતીએ જારી કરેલ ફતવા પાછળ નીતીશ મંત્રીમંડળના આ મુસ્લિમ મંત્રીએ પોતે રામ અને રહીમ બંનેને પૂજે છે અને દરેક ધર્મસ્થાન સમક્ષ માથું નમાવે છે - એવું લોકપ્રિય નિવેદન કરેલું તે જવાબદાર ઠરાવાયું. મુફતીએ એમને ઈસ્લામની બહાર કર્યા અને એમના નિકાહ પણ રદબાતલ ઠરાવી દીધા. આવા કટ્ટર માનસિકતા ધરાવતા ધર્મગુરુઓ જ મુસલમાનોના સાચા દુશ્મન છે. તેઓ ધર્મગ્રંથોના ઠેકાંદાર થઈને બેસી ગયા છે અને સુપ્રીમ કોર્ટના ન્યાયાધીશ કરતાં પણ મોટી સત્તા ધરાવતા હોય એમ મન ફાવે એવા ચુકાદા સંભળાવી સામાન્ય પ્રજામાં ભય અને આતંકનું વાતાવરણ સર્જતા રહે છે. આખરે બિચાર પુરશીદ અહમદને મૌલવીની સૂચના મુજબ જાહેર માફી માગવી પડી અને પોતે જ નિવેદન કર્યું હતું તેનું હાર્ટ કોમી

એકતાનો સંદેશ પહોંચાડવાનું હતું એવી રજૂઆત કરી પોતાને મુસલમાન તરીકે બહિષ્કૃત નહીં કરવા કાકલૂટી કરવી પડી. મુંબઈમાં અબુ આઝમી જેવા મુસ્લિમ નેતાએ ત્યાં સુધી કહી દીધું છે કે હું મરી જઈશ તો પણ ‘વંદે માતરમ્’ નહીં ગાઉં, ભલે એ ગુના બદલ મને દેશવટો જ કેમ ન આપી દેવાય ! આ બે ઘટનાઓ સામસામા છોડાની છે. બિહારનો મુસ્લિમ નેતા દેશની ગંગાજમની તહેજબ મુજબ રામ અને રહીમ બંનેને સરખા ગણવા માગે છે, વિધાનસભામાં મીડિયા સમક્ષ ‘જય શ્રી રામ’ નો સૂત્રોચાર કરે છે અને એ બદલ એના કટ્ટર ધર્મગુરુઓ ખોફ વહોરી લે છે. પોતે સાચો મુસલમાન હોવાનું જણાવી પોતાની આવા નિવેદનથી કોઈનો આત્મા દુભાયો હોય તો એની જાહેરમાં માફી માગી લઈ મૌલવીના ફતવારૂપી ફંદામાંથી માંડ માંડ છૂટી શકે છે. પોતે સરકારનો ભાગ હોવા છતાં આવા અકલ વગરના ફતવા ધર્મના નામે જાહેર કરનારા મૌલવી વિરુદ્ધ નથી તો કોઈ પગલાં લઈ શકતો કે નથી આવા જુનવાણી ખ્યાલો વિરુદ્ધ પૂલીને અભિપ્રાય આપી શકતો. બીજી તરફ ‘વંદે માતરમ્’ માં ભારત માતાને વંદન કરવાની વાત હોવા છતાં અબુ આઝમી જેવા ચુસ્ત મુસલમાનને દેશવટો કબૂલ છે પણ દેશની ધરતી સમક્ષ માથું નમાવવાની એમની તૈયારી નથી. આવી કટ્ટરતાને પાછી ધાર્મિકતા સાથે જોડી દઈ પોતાનો મહાહબ ખુદા સિવાય કોઈના સામે શિર ઝુકાવવાની કે કોઈ અન્યની પૂજા અર્ચના કરવાની મંજૂરી નથી આપતો એવી દલીલ કરાય છે. ભારતના બંધારણમાં દરેક નાગરિકને પોતપોતાની આરથા મુજબ વર્તવાનો મૂળભૂત અધિકાર અપાયો છે પરંતુ આવડા મોટા દેશમાં ધર્મ વિશેનાં સંકુચિત અર્થઘટનો કરી ધર્મગુરુઓ પોતાના ધર્માવલંબીઓને જ મોટું નુકશાન કરતા રહ્યા છે, તે કેવી કરુણતા છે ! ‘જય શ્રી રામ’ કહેવાથી કોઈ મુસલમાન મુસલમાન મટી જાય છે એ કેવું? દેશની બહુમતી પ્રજા માટે રામ કે ઈશ્વરનો અવતાર છે. શું એમનો જય જયકાર કરવાથી કે માતૃભૂમિને વંદન કરવાથી ઈસ્લામનું અપમાન થઈ જતું હોય છે? ઊલટાના અર્થ સંકુચિત અર્થઘટનોને કારણે જ રાષ્ટ્રીય એકતામાં ઊભી તિરાડ પડતી હોય છે, જેનો ગેરલાભ પાડોશી દુશ્મન દેશ ઉઠાવતો રહે છે.

તંત્રીસ્થાનેથી...

જાતના આધાર છે, વરદાનોતા ઘાતાર છે શિવ

‘એ’ - પાવંતીજીના પ્રેમાળ પતિ છે, ક્રાંતિકેજ અને ગણેશજીના પિતા છે, દક્ષ, પ્રજાપતિના

કરજોડી પ્રાર્થના કરીએ
ૐ નમ: શિવાય
‘એ’ - શિવ રૂપે સાકાર છે, લિંગ રૂપે નિરાકાર છે, જગતના આધાર છે, વરદાનોનો

એ જમાઈરાજ છે, ભૂતોના એ નાથ છે, યક્ષ-ગાંધર્વ એમના અંગરક્ષક છે, નર્દી એમનું વાહન છે, કાયબો પ્રતીક છે, બીજનો ચંદ્ર ભૂષણ છે, ભસ્મ શણગાર છે, વ્યાધર્મ બેઠક છે, ડમરું દુંદુભિનાદ છે, જટા એમની છટા છે, રૂદ્રાક્ષમાળા આરોગ્યની પાકશાળા છે, ભેરવ જેમનો વેલભ છે, બિલીપત્ર છત્રછાયા છે, ત્રિનેત્ર ક્રોધાગ્નિ છે, સમુદ્રમંથનમા ઝેરથી જે નીલકંઠ છે, શ્રી રામચંદ્ર ભગવાન ઈષ્ટદેવતા છે, જે આદિઅનાદિ છે, જેમા માટે આખો જ શ્રાવણ માસ રિઝર્વ છે, સોમવાર જેને પ્રિય છે, સોમનાથમાં જેમની જાહોજલાલી એવા ભક્તોના ભોળાનાથના ચરણોમાં શીશ ઝુકાવી નમાવી ચાલો આજે આપણે એક સાથે

ઘાતાર છે, બ્રહ્માંડના ભરથાર છે, જીવોના કિરતાર છે, રસોનો રસધાર છે, સંગીતના વિશારદ સમ્રાટ છે, નૃત્યના નટરાજ છે એવા દેવોના દેવ મહાદેવ, ભોળાનાથ, શિવ, નીલકંઠ, ભોલે, પિનાકપાણિ, ચંદ્રમૌલિ, આશુતોષ, મહેશ, અર્ધનારીશ્વર, ભૂતનાથ, નટરાજ અમો સૌ આપના ભક્તો આપના ચરણમાં શીશ નમાવી એક પ્રાર્થના શ્રાવણના પવિત્ર દિવસમાં કરીએ છીએ :

શ્રાવણ મહિમા
પી. એમ. પરમાર

ૐ ત્ર્યમ્બકં યજ્ઞમહે સુગન્ધિમ્ પુષ્ટિવર્ધનમ્ : ઉર્વારૂકમિવ બંધનાત્ મૃત્યોમુંક્ષીવ મામૃતાત્ હે ત્રિલોચના! હે પરમાત્મા! અમારું જીવન સુવાસિત કરનાર; પાલન પોષણ કરનાર એવા આપને અમે ભજ્યે છીએ. પાકેલું ચીભું આપોઆપ ખરી પડે એવું પરિપક્વ આયુષ્ય આપી અમને મૃત્યુના બંધનમાંથી મુક્ત કરી અમરત્વ આપો. શિવજીનું કાયમી સરનામું હિમાલય છે અને આપણા માટે એમનું હાલનું શ્રાવણ માસનું સરનામું શિવાલય છે. એક બિલીપત્ર, એક લોટી દૂધ, એક દૂધ, શુદ્ધ જળથી પણ એ રીઝી જાય છે, આપણું આ શરીર પચીસ તત્ત્વોનું બનેલું છે તેમ શિવાલય પણ પચીસ પ્રતીકોનું બનેલું છે શિવાલયના દ્વારે પ્રવેશ કરી દર્શન કરી પ્રદક્ષિણા કરી બહાર નીકળીએ ત્યાં સુધી આ પચીસ પ્રતીકો ક્યાં છે? આપણાને તે શું બોધ આપે છે તેની વિગતો એકદમ સંક્ષિપ્તમાં આ સાથે સાદર છે જેને શક્ય એટલા જીવનમાં ઉતારી સાચા અર્થમાં શિવજીની ઉત્તમ ઉપાસના કરી ધન્યતાનો અનુભવ કરીએ. ૐ નમ: શિવાય. જય ભોળાનાથ...

સંસ્કૃતથી સંસ્કૃતિ બચશે

UNO અનુસાર દુનિયાભરની ૯૭% ભાષા સંસ્કૃતમાંથી લેવામાં આવ્યા છે, અથવા તેનાથી પ્રભાવિત છે... ‘માતર’ શબ્દ પરથી Mother, પિતર પરથી Father, બ્રાતર પરથી બ્રાધર... ઉદાહરણ મળી આવે... કમ્પ્યુટર દ્વારા ગણિતને હલ કરવા માટે અલગોરિધમની વિધિના શબ્દ સંસ્કૃતમાં બન્યા છે, ન કે અંગ્રેજોમાં. સંસ્કૃતમાં બીજી કોઈ પણ ભાષા કરતા સૌથી વધુ શબ્દ છે... વર્તમાન સમયમાં સંસ્કૃત શબ્દકોષમાં ૧૦૨ અરબ ૭૮ કરોડ ૫૦ લાખ શબ્દો છે... ચોંકી ગયા ને ! આપણને ખબર જ નથી... અને મજાની વાત એ છે કે આટલા બધા શબ્દ હોવા છતાં બીજા ભાષાઓના મુકાબલે સંસ્કૃતમાં સૌથી ઓછા શબ્દોમાં વાક્ય પુરું થઈ જાય છે. ૧૮૯૦માં ફોર્બ્સ મેગેઝીને સંસ્કૃતને કમ્પ્યુટર સોફ્ટવેર માટે સૌથી ઉત્તમ ભાષા માની હતી...

નાસા અનુસાર સંસ્કૃત ભાષા એ ધરતી પર બોલવામાં આવતી ભાષાઓમાંથી સૌથી સ્પષ્ટ ભાષા છે... અને આ માટે જ સંસ્કૃતને કમ્પ્યુટર પ્રોગ્રામીંગ માટે શ્રેષ્ઠ માનવામાં આવે છે.

નાસા પાસે ૬૦,૦૦૦ જેટલી મેન્યુસ્ક્રીપ્ટ (હસ્તપ્રતો) છે, જેના પર નાસા રિસર્ચ કરી રહ્યું છે... અને આપણા આંગણે મહાવીર જેન આરાધના કેન્દ્ર કોબામાં ૨ લાખ જેટલી પાંડુલિપિ અને અલભ્ય ખજાનો પડ્યો છે, પરંતુ આપણને નેતા વિશે જાણ સુદ્ધા નથી... ખબર હશે તો તેનું જરાય મહત્વ નથી. નાસાના વૈજ્ઞાનિકો દ્વારા જે છદ્દા જનરેશન અને સાતમા જનરેશનના સુપર કમ્પ્યુટર તૈયાર કરવામાં આવી રહ્યા છે... તે સંસ્કૃત ઉપર આધારિત છે... અને ૨૦૩૪ સુધીમાં તૈયાર થવાની શક્યતા છે...

વૈજ્ઞાનિકોએ સાબિત કર્યું છે કે સંસ્કૃત શીખવાથી ડિમાગ તેજ થાય છે, અને માટે જ અમેરિકા તથા આયર્લેન્ડની ઘણી બધી શાળાઓમાં સંસ્કૃત ફરજીયાત વિષય તરીકે ભણાવાય છે... તેઓનું માનવું છે કે સંસ્કૃતથી મેમરી પાવર વધે છે... અમેરિકાની ‘ઈન્ટરનેશનલ વેદિક હિન્દુ યુનિવર્સિટી’ પ્રમાણે એકમાત્ર એવી ભાષા છે, જેને બોલવા માટે જીભની બધી જ માંસપેશીઓનો ઉપયોગ થાય છે થાય છે. તેના કારણે શરીરમાં લોહીનું પરિભ્રમણ સરસ રીતે થાય છે.

અત્યારે દુનિયાના ૧૭ દેશોની ઓછામાં ઓછી એક યુનિવર્સિટીમાં સંસ્કૃત ભાષા ભણાવવામાં આવે છે. લિપિનો આવિષ્કાર સોપ્રથમ ભારતમાં થયો... બ્રાહ્મી લિપિ વિશ્વને આપણી ભેટ છે... ભારતીય સંસ્કૃત જેટલી પ્રાચીન છે, તેટલી જ બ્રાહ્મી લિપિની ઉમર છે, તો એમ કહી શકાય કે દુનિયાને સૌ પ્રથમ લખવાનું કોઈને સંસ્કૃત ભાષા ભણાવવામાં આવે છે.

સંસ્કૃત ભાષા

શીખવ્યું હોય તો તે ભારતે... જર્મનીની એરલાઈન સર્વિસનું નામ છે ‘લુક્ટ હંસા’ આ શબ્દ ‘લુમ હંસ’ (બોલાયેલું પક્ષી હંસ) પરથી બનાવેલો છે. અને જર્મનીઓ ગર્વથી કહે છે કે જર્મન ભાષાનું વ્યાકરણ સંસ્કૃત વ્યાકરણ પર જ આધારિત છે... જર્મન, ફ્રેંચ, ડચ, પોર્ટુગીસ આ બધી મૂળ ભાષા છે... (અંગ્રેજી નહીં - અંગ્રેજી ખીચતી ભાષા છે... જે બધી ભાષાઓના ઉછીના લીધેલા શબ્દો આધારિત છે) આ બધી ભાષાના મૂળ શબ્દો સંસ્કૃત પરથી આવ્યા છે. ‘જેમ્સ જુનિયર સ્કૂલ’ લંડનના ટાબરિયાઓ ફરજિયાત સંસ્કૃત શીખે

છે, અને આપણે ત્યાં કોઈ કે ફરજિયાત સંસ્કૃત શીખવાની વાત કરે તો સાંપ્રદાયિક ઈશ્યુ બનાવી દેવામાં આવે છે... આપણે ત્યાં સરકાર કઈ આવે છે, તેના આધારે સંસ્કૃતની ઉચ્ચતિ અવનતિ નિર્ધારિત થાય છે, આ બાબત સૌથી વધુ કમનસીબ છે... અત્યાર સુધીના લખાણમાં વિશ્વમાં ક્યાં ક્યાં સંસ્કૃત ભાષાને મહત્વ આપવામાં આવ્યું છે તેનું વિતરણ ઈરાદાપૂર્વક આપવામાં આવ્યું છે. હવે આપણા દેશની વાત જોઈએ તો... આપણે સંસ્કૃતને માત્ર કર્મકાંડની જ ભાષા માની બેઠા છીએ... ફ્રેંચ, જર્મની જેવી ફોરેન લેંગ્વેજના વિકલ્પમાં બિચારી સંસ્કૃત ભાષાનું સ્થાન હોય એટલે વળી આપણે મા-બાપ તરીકે પોરસાતા છોકરાને ફેન્ચ શીખવવા મૂક્યું... આખું વિશ્વ આપણા યોગ અને આયુર્વેદને નતમસ્તક થઈ રહ્યું છે, તે પતંજલિ યોગ સૂત્રો સૂત્રો સંસ્કૃતમાં છે... ગીતાને મહાન ગ્રંથ તરીકે આપણે આદર આપીએ છીએ અથવા દેખાવ ખાતર જાત જાતની ગીતાઓની એડીશન ડ્રોઈંગરુમમાં સજાવી હશે પરંતુ તેના અઢાર અધ્યાયના ૭૦૦ ઉપરાંત શ્લોક કઈ ભાષામાં છે? આપણે ત્યાં સંસ્કૃત યુનિવર્સિટી બનાવવાની માગ કરવામાં આવે તો કહેવાતા બિનસાંપ્રદાયિકોના પેટમાં તેલ રેડાય છે, અને સંકુચિતતામાં ખપાવે છે... માત્ર એક વર્ગ અને ધર્મ સાથે ભાષાને જોડી દઈને ભાષાનું ધનોત-પનોત કરી નાખવાનું કામ અંગ્રેજોએ શરૂ કર્યું જેને આજે પણ કાળા અંગ્રેજ આગળ ચલાવે છે... બે સમાહથી સંસ્કૃતમય વિચારચારા બનાવવાનું વિશે પ્રયોજન છે એ છે કે આગામી સમાહે રક્ષાબંધનના દિવસને ‘સંસ્કૃત દિવસ’ તરીકે ૧૯૮૯માં ઘોષિત કરવામાં આવ્યો હતો... અને ત્યારબાદ તે આખા સમાહને ‘સંસ્કૃત સમાહ’ તરીકે ઉજવવાનું શરૂ કર્યું. હવે સમય આવી ગયો છે કે, સંસ્કૃતને ચોક્કસ વર્ગની કે ધર્મની ભાષા

વિચારચારા
ડૉ. જય ઓગા

સમજવામાંથી ઊંચા આવીએ... સંસ્કૃત ભાષા પ્રત્યે માત્ર આદર જ નહીં તેના પ્રચાર-પ્રસાર અને ખાસ કરીને સંભાષણ - સંસ્કૃત બોલવા પર વિશેષ ધ્યાન કેન્દ્રિત કરીએ... આપણા દેશમાં કણાટિક, મધ્યપ્રદેશ અને રાજસ્થાનમાં આખાને આખા ગામ એવા છે, જ્યાં માત્ર સંસ્કૃત ભાષા જ બોલાય છે... ડૉ. આંબેડકર તો હિન્દીને રાષ્ટ્રભાષા બનાવવા પછી સંવિધાનમાં સંસ્કૃતને ‘રાજભાષા’ તરીકે પ્રસ્થાપિત કરવા માગતા હતા... પરંતુ કેટલાક અકોણા લોકોની વક્તવિ પડતા આ શુભકામ ન થઈ શક્યું... સંસ્કૃતને શાળાકીય શિક્ષણથી જ રસપ્રદ નબાવીને ભણાવાય તો દરેક બાળક ખંતથી અને ઉત્સાહથી સંસ્કૃત બની જાય, પરંતુ પ્રોપર સંસ્કૃત શિક્ષકો વગરની શાળાઓમાં બીજા ભાષા શિક્ષક જ સંસ્કૃતનું ઉપરછલ્લુ જ્ઞાન આપીને ઈતિશ્રી કરી નાખે છે... આ માટે બીજા બધા રાજ્યોની જેમ ગુજરાતમાં પણ ‘સંસ્કૃત બોર્ડ’નું નિર્માણ થાય તેવી પહેલ લઈને ‘સંસ્કૃત ભારતી’ નામક સંસ્થા સરકાર સમક્ષ લોકજીવાળ દ્વારા સંસ્કૃતના મહત્વને ઉજાગર કરવાના યત્ન વર્ષોથી કરી રહી છે... તેના ફળ સ્વરૂપે ગત સમાહે ગુજરાત યુનિવર્સિટીમાં તો સંસ્કૃત ભાષાને વિશિષ્ટ રુપથી ભણાવવાની નીતનવીન જાહેરતો સંસ્કૃતિક મંત્રીની ઉપસ્થિતિમાં કરી દીધી... જે આવકારદાયક પગલું છે... કોઈ પણ વસ્તુનું ઉત્પાદન તો જ વધે જો, તેની માંગ વધે... માટે સંસ્કૃતની માંગ, તેનો બોલચાલમાં ઉપયોગ તેને વ્યવહારમાં લાવવાની જીદ આપણે એવી બનાવી દઈએ કે તેના વિકાસ માટેનો માર્ગ સ્વયં પ્રશસ્ત થઈ જાય... ગત સમાહનો લેખ વાંચીને એક મિત્રને મસ્ત ગુલાવી મારી કે - જો એક મહિના માટે ફેસલુક અને વ્હોટ્સઅપ પરના બધા જ મેસેજ અને પોસ્ટની ભાષા ફરજિયાત સંસ્કૃત કરી દેવામાં આવે તો, બધાને માત્ર ૧૫ જ દિવસમાં સંસ્કૃત ફરજિયાત આવડી જશે... લાયો હો ચાર! વિચારવા જેવું બરું કે નહીં!!

- jayuoza@gmail.com, Mo. 9898046488

પ્રેમિકા સાથે ઝઘડો થયો છે તો તેની માફી માગી લઈશ

કોય: “જો તમારી પાસે માત્ર પંદર જ મિનિટ હોય તો તમે પહેલું કામ ક્યુ કરશો?” તે દિવસે કોયે સવાલ કર્યો હતો. ફૂટબોલના ગ્રાઉન્ડમાં બધાંજ ખેલાડીઓ સાથે કોય ઊભા હતા. ખેલાડીઓને સૂરના આપતાં હતાં. તેમની પામીઓ અને ખૂબીઓ તરફ ધ્યાન દોરતાં હતા. જરૂરી માર્ગદર્શન આપતા હતા. કોયે અચાનક સવાલ કરતાં ખેલાડીઓ આશ્ચર્યમાં પડી ગયા. સૌ એક બીજાના મોઢા જોવા લાગ્યા. કોયનો સવાલ હતો: “જો તમારી પાસે માત્ર પંદર જ મિનિટ હોય તો તમે પહેલું કામ ક્યુ કરશો?” સૌ મૂંઝવણમાં પડી ગયા. ફૂટબોલનું મેદાન ને કોયનો પ્રશ્ન. ખેલાડીઓએ જાત જાતના જવાબો આપવા માંડ્યા. એકે કહ્યું, “સર, હું તો ભગવાનને પ્રાર્થના કરી કહી દઈશ કે મેં કોઈ પાપ કર્યા હોય તો મને માફ કરે.” બીજા એક ખેલાડીએ એવું કહ્યું કે, “હું તો મારી મમ્મીને ફોન કરીને એની સાથે વાત કરીશ.”

ત્રીજાએ કહ્યું કે, “સર, છેલ્લે વળી બીજું શું કરવાનું હોય? જીસસ ક્રાઈસ્ટને પ્રાર્થના કરીશ.” એક ખેલાડીએ કહ્યું કે “મારી પ્રેમિકા સાથે આજે સવારે જ ઝઘડો થયો છે તેની માફી માગીને તેને આઈ લવ યુ કહીને મારો પ્રેમ વ્યક્ત કરીશ.” જવાબો આવતા ગયા અને સાહેબ માથું ધુણાવતાં ગયા. છેલ્લે કોયે બધાને સંબોધીને કહ્યું, “તમે અહીં ફૂટબોલના મેદાનમાં છો. તમારે ગોલ કરવાનો પ્રયત્ન કરવાનો છે. જીવનની અંતિમ પળ સુધી.” “આરંભ થયે” લોકોનો આપણે ત્યાં તોટો નથી. પરિણામે કેટલાક માત્ર આરંભ જ હોય છે અંત હોતો જ નથી. નક્કી કરેલ કાર્યને નિષ્ફાળું નિયત સમયમાં પૂરું કરવું એ જેવા તેવાનું કામ નથી. નિશ્ચિત સમયમાં ધાર્યું કામ પણ પાડવું એ સફળ લોકોની નિશાની છે. સમય પર ન લેવાયેલો નિર્ણય સાચો હોવા છતાં નીરર્થક નીવડે છે. “વક્ત કી કેંદ મેં જિંદગી હે મગર, ચંદ ઘરિયાં યહી હે જો આજદ હે” (આબિદા) મનુષ્ય જીવન જૂજ વર્ષોનું બનેલું છે. કોની ગાડી ક્યારે ઉપડી જશે તેનું

કંઈ ઠેકાણું નથી. છેલ્લા સ્ટેશન ની રાહ જોનારાઓને ક્યારેક અધવચ્ચે જ ઉતરી જવું પડે છે અને ઘણા અગત્યાચાર્યો કરવાના બાકી રહી જતાં હોય છે. ગંગાસતીએ વર્ષો પહેલાં પાનબાઈના કાનમાં ફૂંક મારી આપેલી. એ ફૂંકના શબ્દો હતા. “વીજળીને ચમકારે મોતીડા પરવો પાનબાઈ નહિ તો અચાનક અંધ થાશે હો...” ભગવદ્ ગીતાના સત્તરમા અધ્યાયમાં ભગવાન કહે છે કે, તારામાં જે કાંઈ શ્રેષ્ઠ છે તે તું મને આપ ‘સ્વકર્મણામ તમભ્યંચ’ તો એ પણ તારી ભક્તિ જ છે. નિશ્ચિત સમયમાં ઉત્તમ રીતે કાર્ય પૂરું કરવું એ ભગવદ્ગીતાને અને પ્રભુને માન્ય છે.

અદબ-પલાંડી મોં પર આંગળી
ડૉ. સંતોષ દેવકર

વીજળીના ચમકારા જેટલો સમય મળ્યો છે તેનો માત્ર ઉપયોગ નહિ પણ શ્રેષ્ઠ અને મહત્તમ ઉપયોગ કરી જાણે તે સબસે બડા ખેલાડી છે. જીવનની અંતિમ પળ સુધી નક્કી કરેલા કાર્યને પૂરું કરવા મથવાનું છે. શ્રેષ્ઠતા માટે મથનારાઓ સમાજને શ્રેષ્ઠ જ આપે છે. શ્રેષ્ઠ કરતાં બે દોરા પણ ઉતરતી કક્ષાનું તેમને પાલવે તેમ નથી. તેમની આ જીદ તેમને સફળતાની ટોચે લઈ જાય છે. ખેલાડીઓ સામે એક જ ધ્યેય છે ફૂટબોલને મેદાનના સામે કિનારે લઈ જવું અને તે પણ નિશ્ચિત સમયમાં. તે માટે જરૂરી છે: ટીમવર્ક, શણનો સમુચિત ઉપયોગ અને જૂન. **મિસરી**
“The Trouble is, You think You have Time.” (ભગવાન બુદ્ધ)